

De adventu

(Taťána scripsit, Martin correxit.)

Nunc tempus mensis Decembris gelidum est, lux tenebrosa et exigua est.

Noctes longae sunt, bruma iam adest. Sol paulum lucet.

Caelum saepe nubibus obductum est.

Aliquando plumeae crustulae de caelo in terram advolant.¹

Tempus hibernum hic est.² (Etiam bruma appropinquat.³)

Altaria in templis floribus non ornantur, „Gloria“ ad missam non cantatur.

Tantum candelae in crepusculo templorum lucem emittunt.

Hoc desiderat anima mea. (Tempore adventus Domini in crepusculo et quieto templorum libenter sedere soleo et anima mea ad Dominum orare desiderat.⁴)

Exspectamus Adventum Domini Nostri Iesu Christi.

Glossae: *lūx, lūcis, f.* - denní světlo; *brūma, ae, f.* - zimní slunovrat, doba nejkratších dní, nejkratší zimní den; *lūceō, ēre* – svítit; *altāre, is, n.* - oltář; *Glōria, ae, f.* - „Sláva“, jeden z hlavních mešních zpěvů, při zvláštních příležitostech a v určitých obdobích se vynechává; *crepusculum, ī, n.* - přítmí, šero; *lūcem ēmittere* – svítit, vydávat světlo; *hoc* = toto (zájmeno ukazovací, zde v ak. sg.); *tempore adventūs Dominī* (abl. časový) – v čase adventu (příchodu Pána); *sedēre soleō* – sedávám (mám ve zvyku sedět); *Iēsūs, ū, m.* (výjimka, podle řečtiny) – Ježíš;

¹) Formulace přidána podle textu De vulpe (2. část). Příklad, jak můžete využívat texty dříve přečtené.

²) Nejsem si jistý, zda autorka nechtěla mluvit spíše o něčem jako o „černých hodinkách“, což by bylo latinsky „*lūcubrātiō, ōnis, f.*“. S adjektivy 3. deklinace (*brūmālis, e*) ještě neumíme pracovat.

³) Opakující se skutečnost, doporučuji vypustit. Toto zdvojení nebylo určitě úmyslem autorky, ale vzniklo tím, že latinské slovo „bruma“ či „brumalis“ má nejen význam „zima, zimní“, ale také označuje „zimní slunovrat“ a „nejkratší den v roce“. Věty v úvodu se fakticky už o obojím zmiňují.

⁴) Větu jsem přidal, protože myslím, že tohle by asi autorka ráda řekla.

De festo Nativitatis Christi

(Tat'ána scripsit, Martin correxit.)

Tempus adventus cum pulchris carminibus, cum quieto et silentio in templis, tantum luce candelarum completis, ad finem adducitur.

Nunc festum Nativitatis Christi prope adest.

Sol magis lucet, luces prolongantur.

Pueri laeti sunt, nam ferias natalicias habent, gaudent muneribus sub arbore natalicia.

Homines sibi vota natalicia mittunt: „Felicissima Natalicia“.

In casis hominum arbor ornata et Betlehem est.

In templis iterum flores apparent, fideles Gloria et carmina natalicia cantant.¹

Carmina missae mediae noctis in templis resonant.

Venite, adoremus Dominum!

Glossae: *lūce complētus* – naplněný světlem či svitem; *ad finem addūcere* (3) – končit, dostat se ke konci; *prope adesse* – nastávat; *nātālīcius, a, um* – narozeninový, vánoční; *fēriae nātālīciae* – vánoční prázdniny; *gaudēre* (2) – radovat se (z čeho? +ABL.); *arbor nātālīcia* – vánoční stromek; *sibi mittere* (3) – posílat si; *fēlīcissimus, a, um* – velmi šťastný (superlativ); *Nātālīcia, ium, n.* - Vánoce; *fidēlis, is, c.* - věřící; *missa^{ae, f} mediae noctis* – půlnoční mše; *vēnīte!* (imperativ 2. pl.) - pojd'te, přicházejte; *adorēmus* (1. pl. konjunktivu, prez. akt.) - klaňme se;

1) Prohozeno pořadí vět, kvůli stylistice.